

Zepp-LaRouche i Kina: Der er nogle mennesker, som ikke bryder sig om, at 500 års kolonialisme snart er forbi

Den 27. april 2025 (EIRNS) – »Der foregår lige nu en enorm kamp i verden, som jeg mener Kina er en af lederne af,« sagde Schiller Instituttets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, i en paneldebat den 25. april i Kina om »Innovationsveje i den globale grønne omstilling,« arrangeret af China Media Group med CGTN-værten Yang Zhao. Zepp-LaRouche talte sammen med ambassadører og mediespecialister og satte tonen for hele diskussionen:

»Dette er en bestræbelse fra landene i den Globale Majoritet for at overvinde 500 års kolonialisme for altid ved ikke længere at være eksportører af råvarer, men at udvikle produktionskæden i deres egne lande. Der er naturligvis nogle, der ikke kan lide dette, og de vil gerne bevare de neokoloniale former.«

Mens Zepp-LaRouche talte, var »dem der ikke kan lide dette« – udøverne af britisk geopolitik med base i City of London og Wall Street – travlt optaget af at iværksætte dødbringende provokationer rundt om i verden for at sikre, at BRIKS-landene destabiliseres, og at USA og NATO holder kursen mod en endelig konfrontation med Rusland og Kina.

I området omkring Indien og Pakistan har et terrorangreb den 22. april, hvor 26 turister blev dræbt i det indisk kontrollerede område Kashmir, ført til en hurtig optrapning på begge sider. Indien har meddelt, at det suspenderer den meget

vigtige Indus-aftale fra 1960 mellem Indien og Pakistan, som regulerer vandforsyningen til de to lande, der begge har et desperat behov for vand, og har inddraget næsten alle visa for pakistanere, der bor i Indien. Højtstående pakistanske myndigheder taler åbent om muligheden for at iværksætte et atomangreb mod Indien, som også er en atommagt! Heldigvis har Pakistans forsvarsminister peget fingeren mod kræfter udefra, der udøver terrorisme i regionen, og udpeget Storbritannien og USA som de skyldige i de sidste 30 år.

I Rusland har myndighederne pågrebet manden, der den 25. april myrdede generalmajor Jaroslav Moskalik fra den russiske generalstab, og identificeret ham som en agent, der var udsendt af Kiev. Førende russiske efterretningseksperter forklarede hurtigt i nationalt fjernsyn: »Vi skal huske på, at terrorhandlinger af denne art udføres under tilsyn og direkte vejledning af de britiske specialtjenester.«

Og i Iran rystede en kæmpe eksplosion havnen i Bandar Abbas den 26. april, hvor mindst 25 mennesker blev dræbt og næsten 1.400 såret. Selvom det endnu ikke er fastslået, om der var tale om en ulykke eller sabotage, skete det på det præcise tidspunkt, hvor den amerikanske og iranske regering er involveret i følsomme forhandlinger, der er afgørende for at skabe fred i den krigshærgede region i Sydvestasien – hvilket den israelske og britiske regering er fast besluttet på at forhindre.

Indien, Rusland og Iran er alle medlemmer af BRIKS, som fører an i kampen for at skabe en ny international udviklingsarkitektur, der skal erstatte det nuværende fallerede system.

Som Zepp-LaRouche sagde i sine bemærkninger under paneldebatten i Kina:

»Vi har nu 70-årsdagen for Bandung-konferencen, og dengang i 1955 advarede præsident Sukarno, Zhou Enlai og Nehru om, at

kolonialismen stadig eksisterer i sin moderne form gennem handelsforbindelser, adgang til kredit og så videre. Så nu befinder vi os i denne historiske, epokegørende forandring, hvor landene i den Globale Majoritet ønsker at overvinde dette, i vid udstrækning muligvis gennem Kinas fremkomst og gennem udviklingen af BRIKS-landene.«

Den kommende konference den 24.-25. maj i Schiller Institutet vil samle førende intellektuelle og statsmænd fra nationer i både Nord og Syd for at drøfte, hvordan man på bedst mulig vis kan bringe netop en sådan epokegørende forandring i stand.

Zepp-LaRouches bemærkninger i CGTN-paneldiskussion: 'Innovationsveje i den globale grønne omstilling'

27. april 2025 (EIRNS) – Schiller Institutets grundlægger, Helga Zepp-LaRouche, deltog i en paneldiskussion den 25. april om 'Innovationsveje i den globale grønne omstilling', arrangeret af China Media Group, med CGTN-værten Yang Zhao. Andre deltagere var H.E. Dr. Simisa Berjan, ambassadør for Bosnien-Hercegovina i Kina; H.E. Khalil Hashmi, ambassadør for Pakistan i Kina; Dr. Veysel Binbay, direktør for teknologi og innovation ved Asia-Pacific Broadcasting Union (ABU); og Abbey Makoe, grundlægger og administrerende direktør for Global South Media Network.

CGTN's hovedtema var internationalt samarbejde for at sikre den grønne omstilling, og hvordan teknologisk innovation kan påvirke dette. Zepp-LaRouche var den tredje af de fem talere, der blev kaldt op, efter ambassadøren fra Bosnien-Hercegovina og fra Pakistan, som begge fokuserede på, hvordan de gennemfører »den grønne omstilling«. Den pakistanske ambassadør erkendte vanskeligheden ved at »balancere« mellem de grønne omstillingskrav og det presserende behov for at skabe arbejdspladser i Pakistan.

YANG ZHAO (CGTN-vært): Fru Zepp-LaRouche, verdens første CO2-toldpolitik, som er EU's mekanisme for tilpasning af grænserne

for CO2-emissioner, eller CBAM, skal officielt gennemføres i januar 2026. Dette er en specifik politik, men mange lande er bekymrede over denne toldpolitik. Og de er bekymrede for, at det kan påvirke en global grøn omstilling og sandsynligvis opnåelsen af de globale mål for CO2-neutralitet. Så hvad er din holdning til dette spørgsmål?

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at mange landes bekymringer er meget berettigede, fordi jeg mener, at denne særlige mekanisme ikke er særlig fordelagtig for udviklingslandene. Faktisk er det Globale Syd bekymret for, at det sætter dem i en stor ulempe. Men ironisk nok er det heller ikke til fordel for industrierne i Tyskland og andre lande i Europa, fordi det i virkeligheden er et fupnummer. Det hjælper den finansielle sektor, men ikke den industrielle sektor. Der er mange mennesker, der er meget kritiske over for mekanismen, fordi Europa tidligere har gjort mange ting, der har begunstiget den spekulative sektor og ikke den industrielle sektor. Det er derfor, vi lige nu har en alvorlig økonomisk krise i Europa. Jeg tror, at det land, der er hårdest ramt, er Tyskland. Jeg mener der sandsynligvis vil komme en seriøs genovervejelse af disse spørgsmål.

ZHA0: Tror De, at dette er en anden form for protektionisme?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, lige nu er Tyskland i frit fald. Økonomien er i frit fald. Det skyldes hovedsageligt tabet af billig gas fra Rusland, men jeg mener også, at Tyskland bør lære af Kina, fordi Kina har gjort det rigtigt ved at have en blanding. Man har vedvarende energi – sol, vind – men man investerer også i fjerde generation af fission, som er meget avanceret. Og Kina har som mål at have fusionskraft klar i 2034 eller '35. Tyskland var engang et land med stor ekspertise inden for videnskab og teknologi, men jeg tror, vi er kommet lidt på afveje. Vi har forladt atomkraft uden at have en erstatning. Mange mennesker over hele verden har spurgt mig: »Hvad gør Tyskland? Har I et hemmeligt trick? Hvordan erstatter I det?« Men det har vi ikke, og jeg synes, vi skal se på Kina og se på

blandingen af at gå tilbage til atomkraft og gøre en fornyet indsats inden for forskning og udvikling af fusionsenergi. Det ville være min vurdering ...

Abbey Makoe fra Sydafrika talte senere lidenskabeligt om den dobbelte standard, der anvendes ved gennemførelsen af den »grønne omstilling« som en del af den generelle dobbelte standard i den globale styring. Han understregede i sin bredere behandling af spørgsmålet, at Afrikas problemer »ikke er selvforskyldte, men kommer fra andre steder«.

ZHAO: Fru Zepp-LaRouche, hvad er Deres synspunkt på denne afvejning [mellem omkostninger og langsigtede mål for den grønne omstilling]?

ZEPP-LAROUCHE: Det mest intelligente er naturligvis at investere i de ting, der er mest effektive. Selvom det ser ud til, at sol- og vindenergi er let tilgængelig og ikke så omkostningskrævende, er det ikke sådan i virkeligheden. For når det gælder energi, skal man tage højde for begrebet energigennemstrømningstæthed. Jo højere energigennemstrømningstætheden er, jo højere er produktiviteten i produktionsprocessen generelt i den samlede industri.

Tyskland er for eksempel en meget avanceret økonomi, og hvis man går over til meget lave energigennemstrømningstætheder, som kun findes i sol- og vindenergi, kan man ikke opretholde den høje produktivitet i økonomien. Derfor er der en omfattende genovervejelse i Tyskland blandt industrielle kredse om, at det var en stor fejltagelse at udfase atomkraft, for spørgsmålet er, hvordan man kan afstemme den mængde energi, der produceres på verdensplan, med befolkningens behov. Den lave energigennemstrømningstæthed ved sol- og vindenergi passer kun til en befolkningstæthed svarende til et område på ca. 1, måske 2 milliarder mennesker [på verdensplan]. Men hvis man vil opretholde en befolkning på 8 milliarder eller endog 10 milliarder eller 20 milliarder,

hvilket sagtens ville være muligt, er man absolut nødt til at investere i områder med høj energigennemstrømningstæthed, som er fjerde generation, dvs. fissionsenergi, og der er ingen argumenter imod fjerde generation, fordi det f.eks. på thorium-siden er energikilder, der er helt sikre. De er miljøvenlige, de har ingen CO2-emissioner, der er værd at tale om. Derfor synes jeg, det er ekstremt godt.

Hvis man ser på Kinas eksport af energiprodukter til det Globale Syd, er Kina meget villig til at dele sine mest avancerede teknologier med Afrika. Derfor mener Afrika, at Kina er Afrikas ven. Churchill tog helt fejl, da han sagde, at de kun er interesseret [i at udvinde råstoffer]. Jeg mener, at forholdet mellem Kina og Afrika er bevist på, at der kan være ægte venskab mellem nationer, hvis man følger princippet om win-win-samarbejde, hvor begge sider vinder.

Hvis man ser på Kinas eksport til udviklingslandene i det Globale Syd, er det en blanding. Men der er også avancerede energikilder som fission, mens man i EU prædiker vand og drikker vin. De [henvendt til en anden paneldeltager – red] nævnte dette tidligere. De anvender kul, men de siger til afrikanerne, at de ikke skal anvende kul. Det viser hykleriet, at der i en vis forstand lige nu foregår en enorm kamp i verden, som jeg mener, at Kina er en af lederne af. Det er en bestræbelse fra landene i den Globale Majoritet for at overvinde 500 års kolonialisme for altid ved ikke længere at være eksportører af råstoffer, men ved at udvikle produktionskæden i deres egne lande. Der er naturligvis nogle, der ikke bryder sig om dette, og som gerne vil bevare de neokoloniale former.

Vi har nu 70-årsdagen for Bandung-konferencen, og dengang i 1955 advarede præsident Sukarno, Chou Enlai og Nehru om, at kolonialismen stadig eksisterer i sin moderne form gennem handelsforbindelser, adgang til kredit osv. Så nu befinder vi os i dette historiske skifte, hvor landene i den Globale Majoritet ønsker at overvinde dette, hvilket i høj grad er

muligt gennem Kinas fremkomst og gennem udviklingen af BRIKS-landene.

Så hvis man sammenligner eksporten fra alle BRIKS-landene – Rusland eksporterer f.eks. også atomar teknologi, mens EU kun ønsker bæredygtig teknologi. Der er mange mennesker i det Globale Syd, der er kommet til den konklusion, at bæredygtig teknologi bare er et andet ord for ingen teknologi. Eller at man skal grave sin egen brønd og være tilfreds med det. Men jeg tror, at det Afrika har brug for – i Afrika er der 600 millioner mennesker, der ikke har elektricitet. Så hvordan gør man det i et lynprogram? Hvis europæerne er så bekymrede for migranterne fra Afrika, bør de hjælpe Afrika med at få adgang til elektricitet ved hjælp af turbiner og andre let tilgængelige midler, men samtidig begynde at bygge atomkraftværker nu. Jeg tror ikke, der er tale om en systemisk rivalisering – jeg vil ikke udtrykke det sådan, for jeg synes det er en tåbelig måde at se tingene på. Man bør se på relationerne mellem nationer på en helt anden måde. Men hvis der er en systemisk rivalisering, tror jeg, at det system, der er gavnligt for partnerne, vil sejre. Og det tror jeg vil være Kina.

Så Leibniz havde ret. Leibniz sagde allerede i det 17. århundrede, at hvis man skulle bedømme et folks visdom frem for kvinders skønhed, ville det gyldne æble gå til Kina. Og jeg tror, det er helt rigtigt.

Veysel Binbay vendte tilbage til diskussionen for at give udtryk for sin fulde enighed med Zepp-LaRouche: Mennesket kan ikke gå baglæns. Abbey Makoe blev spurgt, hvilken rolle medierne bør spille for at sikre, at svindel undersøges og afsløres i den »grønne omstilling«. Makoe svarede kontant, at der ikke vil være noget internationalt samarbejde, før medierne og det internationale diplomati igen er villige til at »kalde en spade for en spade«. Det bedste eksempel på de forværrede internationale relationer, der hersker i dag, er verdens tavshed over for det der sker i Palæstina.

Foto: CGTN